

ΠΙΓΚΟΥΪΝΟΣ

ΜΗΝΙΑΙΟΝ ΠΡΟΣΚΟΠΙΚΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ
ΤΗΣ ΕΝΩΜΟΤΙΑΣ ΠΙΓΚΟΥΪΝΩΝ ΤΗΣ 3ης ΟΜΑΔΟΣ ΝΑΥΤΟΠΡΟΣΚΟΠΩΝ

Υπεύθυνος :
Ι. Π. ΜΑΡΙΝΟΠΟΥΛΟΣ
Διεύθυνσις: Σολωμού 54

ΕΤΟΣ 1ον ΦΥΛΛΟΝ 11ον
25 Σηβρίου 1937
Αριθ Τηλεφ. 54 208

Τιμή Φύλλου δραχ. 2.—
Έξωτερικού 5.—

ΑΠΟ ΤΟ 5^{ΟΝ} ΠΑΓΚΟΣΜΙΟΝ ΠΡΟΣΚΟΠΙΚΟΝ JAMBOREE ΤΟΥ ΦΟΚΕΛΕΝΖΑΓΚ

Η ΕΟΡΤΗ ΤΗΣ ΛΗΞΕΩΣ ΚΑΙ Ο ΑΠΟΧΑΙΡΕΤΙΣΜΟΣ ΤΟΥ ΑΡΧΗΓΟΥ

Την 19ην Αύγουστου, ημέραν τῆς λήξεως τοῦ Jamboree καὶ τελευταίαν ἡμέραν ποῦ ἐπιτρέπεται εἰς αὐτὸ ἡ εἴσοδος τοῦ κοινοῦ, οἱ Πρόσκοποι ὅλων τῶν ἐθνῶν ἔκαμαν τελικὴν καὶ θριαμβευτικὴν παρέλασιν πρὸ τοῦ ἀρχηγοῦ τῶν.

Ὀλίγον μετὰ τὴν δωδεκάτην, οἱ Πρόσκοποι ἤρχισαν νὰ προσέρχονται εἰς τὸ Στάδιον καὶ ὀλίγα μόνον λεπτὰ πρὸ τῆς ἀφίξεως τοῦ ἀρχιπροσκόπου, εὐρέθησαν παρατεταγμένοι. Τὸ ἡλιολουσμένο Στάδιον ἦτο λαμπρόν. Εἰς τὰ κέντρον ἐπὶ τοῦ ὑψηλοῦ ἱστοῦ τῆς σημαίας, ἦτο ἀνηρτημένη μία γιγαντιαία ράβδος τοῦ Ἰακώβου, ἐξᾶς τοῦ παλαιοῦ καιροῦ, τῶν Ὀλλανδῶν θαλασσοπόρων, ἡ ὁποία ὑπῆρξε καὶ τὸ σύμβολον τοῦ ἀξιοθουμάστου ἀληθῆς αὐτοῦ Jamboree. Ἀκριβῶς πρὸ τοῦ ἱστοῦ, εἶχε στηθῆ μικρὰ ἐξέδρα ἀπὸ τῆς ὁποίας θὰ ὠμιλοῦσε ὁ ἀρχιπροσκόπος.

Ἡ παρέλασις ἤρχισε ἡγουμένων τὴν φορὰν αὐτὴν τῶν Σουηδῶν καὶ ἀκολουθούντων τῶν ἄλλων ἀντιπροσωπειῶν, χωρὶς νὰ τηρηθῆται καμμία ἰδιαιτέρα σειρά. Ἀντὶ ὅμως ἡ φίλιγγὺς νὰ κάμῃ ὅπως συνήθως τὸν κύκλον τοῦ Σταδίου καὶ νὰ ἐξέλθῃ αὐτοῦ, ἐξηκολούθησεν παραλαύ-

νουσα κυκλοτερῶς μέχρι ὅτου ὀλόκληρον τὸ κενὸν τοῦ ὑπερμεγέθους Σταδίου, κατελήφθη ἀπὸ Πρόσκοπους σχηματίζοντας ἕναν γιγαντιῶδη περιστρεφόμενον τροχόν, θέαμα λαμπρόν, καταπληκτικόν καὶ πολύχρωμον.

Τέλος ἐσχηματίσθη κύκλος συμπαγῆς πέριξ τῆς μικρᾶς ἐξέδρας τοῦ κέντρον καὶ τότε ἠνοιχθῆ διόδος ἀπὸ τοὺς βασιλικοὺς θώκους μέχρις αὐτῆς. Μετ' ὀλίγον ἐδόθη ἀπὸ τὰ μεγάφωνα ἡ διαταγὴ νὰ καθίσουν ὅλοι οἱ Πρόσκοποι. Ὁ ἀρχηγὸς προχώρησεν διὰ τῆς διόδου ἀκολουθούμενος ἀπὸ τοὺς ἀντιπροσώπους ὅλων τῶν παρευρισκομένων ἐθνῶν. Μόλις ἔλαβεν τὴν θέσιν του ἐπὶ τῆς ἐξέδρας, ζητωκραυγὴ ἐνθουσιώδης ἐξέσπασε ὁμοφώνως ἀπὸ 30.000 στόματα. Τὴν χασμωδίαν διεδέχθη τάξεις. Σιγὴ ἄκρα ἐπεκράτησε.

Ὁ ἀρχηγὸς ἤρχισε νὰ ὁμιλῇ :

— Ἐφθάσαμε εἰς τὸ τέλος τῆς μεγάλης συγκεντρώσεώς μας. Φαίνεται σὺν χθὲς μόλις νὰ τὴν ἀρχήσαμε καὶ ἰδοὺ εἰμεθα ἤδη εἰς τὸ τέλος. Κατὰ τὴν διάρκειαν ὅμως τῶν ὀλίγων αὐτῶν ἡμερῶν, εἶμαι πολὺ εὐτυχῆς διότι ὅλοι σεις οἱ Πρόσκοποι οἱ συναθροισθέντες ἀπὸ ὅλα τὰ μέρη τῆς γῆς, ἐπωφελήθητε ὅσον τὸ δυνα-

τὸν περισσότερον τῆς εὐκαιρίας αὐτῆς διὰ κάμετε φίλους. Αὐτὸς ἄλλως τε ἦτο ὁ κύριος σκοπὸς τοῦ Jamboree, νὰ κάμετε, μεταξύ προσκόπων χωρῶν ξένων πρὸς τὴν ἰδικὴν σας, τοὺς περισσότερους δυνατὸν φίλους.

Μᾶς ἔχουν ἀποκαλέσει «Παιδικὴν Σταυροφορίαν» «Σταυροφορίαν τῆς Εἰρήνης» καὶ ἡ προσωνομία αὐτῆ προσαρμόζεται κάλλιστα εἰς τὴν προσκοπικὴν ἀδελφωσύνην μας.

Ἡ νεολαία ὄλων τῶν χωρῶν τῶν ἀντιπροσωπευομένων εἰς τὸ Jamboree, συνεκεντρώθη καὶ κατετάγη εἰς τὴν Σταυροφορίαν τῆς φιλίας καὶ τῆς ἀγάπης. Θὰ ἐνθυμείσθε πῶς, κατὰ τὴν ἐποχὴν τῆς Σταυροφοριῶν, αἱ μεγάλοι προσπάθειαι πρὸς κατάληψιν τῆς Ἱερᾶς πόλεως τῶν Ἱεροσολύμων, ὑπὸ τοῦ χριστιανισμοῦ, ἀπετύγχανον. Τότε, ὅταν τὰ παιδιὰ ἔβλεπαν τοὺς πατέρας των νὰ ἀποτυγχάνουν εἰς τὰς προσπάθειάς των, ἠνώνοντο καὶ ἔλεγαν ὅτι θὰ ἐπεχείρουν αὐτὰ νέαν Σταυροφορίαν, διὰ νὰ συνεχίσουν τὸ ἔργον τῶν πατέρων των.

Ἄτυχῶς αἱ προσπάθειαι των δὲν ἐπέτυχον λόγῳ τοῦ ὅτι δὲν ἦσαν καλῶς ὀργανωμένοι καὶ ἔλλειπει τῆς ἀναγκαιούσης προπαρασκευῆς. Ὁπωσδήποτε ὅμως, ὑπῆρξε προσπάθεια ἐξαιρετος, ἀποβλέπουσα εἰς σκοπὸν μέγαν. Ἡ ἀδελφωσύνη αὐτῆ τοῦ Προσκοπισμοῦ ὁμοιάζει εἰς πολλὰ σημεῖα, πρὸς τὴν Σταυροφορίαν ἐκείνων. Σεῖς πρόσκοποι συνηθροίσθητε ἐδῶ ἀπὸ ὅλα τὰ μέρη τοῦ κόσμου ὡς ἀπεσταλλμένοι τῆς ἀγάπης καὶ ἐκάματε φίλους καταρρίπτοντες κάθε φραγμὸν φυλῆς, πίστεως ἢ τάξεως. Αὐτῆ εἶναι βέβαια Σταυροφορία μεγάλη. Σᾶς συμβουλεύω νὰ συνεχίσετε τὴν ὥραιν αὐτὴν ἐργασίαν, διότι ἐντὸς ὀλίγου θὰ εἴσθε ἄνδρες καὶ ἐάν ἀναφουῶν ἔριδες μεταξύ ἔθνων τινῶν, τὸ βάρος τῆς εὐθύνης θὰ βαρύνῃ σᾶς. Ἐάν εἴσθε φίλοι δὲν θὰ θελήσητε βέβαια νὰ συμπλακῆτε καὶ καλλιεργοῦντες τὰς φιλίας αὐτὰς αἱ ὁποῖαι θὰ ἔχουν θεμελιωθῆ εἰς τὸ μεγάλο αὐτὸ Jamboree, προετοιμάζετε τὸν δρόμον τῆς λύσεως τῶν μεγάλων διεθνῶν προβλημάτων διὰ συζητήσεων εἰρηνικοῦ χαρακτήρος. Τοῦτο θὰ ἔχη ζωτικὴν καὶ ἐκτεταμένην ἐπίδρασιν ἐπὶ τοῦ κόσμου ὀλοκλήρου, πρὸς διατήρησιν τῆς εἰρήνης, ἐνῶνον ὅλους σᾶς τοὺς

παρευρισκομένους εἰς τὴν μεγάλην αὐτὴν συγκέντρωσιν τῆς νεότητος, εἰς μίαν κοινὴν προσπάθειαν, νὰ ἐδραιώσετε φιλίαν μεταξύ τῶν προσκόπων ὄλων τῶν ἔθνων. Θὰ εὔρετε οὕτω, τρόπον καλλίτερον πρὸς λύσιν τῶν ἐθνικῶν διαφορῶν, τὸν δρόμον τῶν φιλικῶν συζητήσεων, τῆς ἀμοιβαίας συνεννοήσεως καὶ φιλίας.

Φέρετε ὄλοι τὸ ἔμβλημα τοῦ Jamboree, τὴν «ράβδον τοῦ Ἰακώβου» ἢ ὁποῖα εἶναι τόσον συμβολικὴ. Φέρει τὸν Σταυρόν, σύμβολον τῆς θυσίας καὶ τῆς χριστιανικῆς πίστεως ἀλλὰ φέρει καὶ ἄλλα σύμβολα ποὺ δεικνύουν ὅτι τὴν προσκοπικὴν κίνησιν δὲν τὴν περιορίζει ἡ διαφορὰ τῶν θρησκευτικῶν πεποιθήσεων, ἀλλὰ εἶναι τόσον εὐρεῖα ὥστε νὰ ἀνοίγῃ τὴν ἀγκαλιά της σὲ κάθε πίστιν, σὲ κάθε θρησκείαν. Τὸ ἔμβλημα ἔχει δέκα αἰχμᾶς αἱ ὁποῖαι ἐμφαίνουσι τὰς δέκα ἐντολάς τῆς προσκοπικῆς ἀδελφωσύνης.

Νὰ ἐνθυμῆσθε πάντοτε τὸν «Νόμον τοῦ Προσκόπου»: αὐτὸ θὰ σᾶς ἐνθαρρύνῃ εἰς τὰς ἐπιχειρήσεις σας καὶ θὰ σᾶς εἶναι μεγάλη βοήθεια εἰς τὴν πραγματοποίησιν τοῦ προσκοπικοῦ ἰδεώδους, ὑπηρετοῦντες δι' αὐτοῦ τὸν Θεόν».

Μετὰ τὴν ἀπονομὴν τῶν διασήμων τῆς κατασκηνώσεως καὶ τῆς «ράβδου τοῦ Ἰακώβου» εἰς ὅλους τοὺς ἡγέτας τῶν ἐθνικῶν αντιπροσωπειῶν τῶν παρευρεθέντων εἰς τὸ Jamboree, ὁ ἀρχιπρόσκοπος ἐσυνέχισεν :

— «Ἐδῶσα εἰς τοὺς ἀντιπροσώπους ἐκάστης ὁμάδος τὸ διάσημον αὐτὸ ὅπως τὸ πάρῃ μαζί εἰς τὴν πατρίδα του, ὡς ἔμβλημα τῆς ἀγάπης.

Καὶ τώρα ἔφθασεν ἡ ὥρα νὰ σᾶς ἀποχαιρετήσω. Ἐπιθυμῶ νὰ ζήσετε εὐτυχεῖς. Γνωρίζετε ὅτι πολλοὶ ἐξ ἡμῶν ποτὲ πλέον δὲν θὰ συναντηθῶμε εἰς τὸν κόσμον αὐτόν. Διατρέχω τὸ θῖον ἔτος τῆς ἡλικίας μου καὶ πλησιάζω εἰς τὸ τέλος τῆς ζωῆς μου. Οἱ περισσότεροι ἐξ ἡμῶν εἴσθε εἰς τὴν ἀρχὴν καὶ θέλω νὰ εἶναι ἡ ζωὴ σας εὐτυχισμένη καὶ νὰ ἐπιτυγχάνετε πάντοτε. Αὐτὸ θὰ γίνῃ ἂν καταβάλλετε ὄλην σας τὴν προσπάθειαν ὅπως τηρήτε τὸν «Νόμον τῶν Προσκόπων» πάντοτε, καθ' ὅλον τὸν βίον σας, οἰαδήποτε καὶ ἂν εἶναι ἡ θέσις σας, ὅπουδήποτε καὶ ἂν εὐρίσκεσθε.

Ἐπιθυμῶ νὰ διατηρήσετε ὄλοι τὸ δια-

σημον αὐτὸ τοῦ Jamboree, ἐπὶ τῆς στολῆς σας. Προτείνω νὰ τὸ φυλάξετε ὡς θησαυρὸν καὶ νὰ προσπαθῆτε νὰ μὴ λησμονῆτε τί ἀντιπροσωπεύει. Θὰ εἶναι διὰ σᾶς μία ἔμπνευσις καὶ μία ἀνάμνησις τῶν εὐτυχησμένων ἡμερῶν ποὺ ἐπεράσαμε μαζὺ εἰς τὴν κατασκήνωσιν καὶ ἔχοντες ὑπ' ὄφιν σας τὸ τί συμβολίζει θὰ σᾶς βοηθῆ εἰς τὸ νὰ συντελῆτε ὅπως ἐπικρατήσῃ εἰς τὸν κόσμον ἡ Βασιλεία τοῦ Θεοῦ, τῆς Εἰρήνης καὶ τῆς Ἀγάπης.

Θὰ σᾶς ἐνθυμίζῃ πάντοτε τὸν «Νόμον τῶν Προσκόπων» καὶ τοὺς θαυμασίους καιροὺς ποὺ ἐπεράσαμε μαζὺ εἰς τὴν Ὀλλανδίαν. Θὰ σᾶς βοηθήσῃ εἰς τὸ νὰ ἐφοδιασθῆτε μὲ πᾶν ὅτι χρειάζεται πρὸς τῆρσιν τοῦ Νόμου τῶν Προσκόπων καθ' ὅλας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς σας καὶ εἰς τὸ νὰ ἐξαπλώνετε ὁλονέν ευρύτερα τὰ Προσκοπικὰ Ἰδεώδη, ἀγάπης καὶ ἀδελφικῆς ἀλληλεγγύης εἰς ὅλους ὄσους συναντοῦμε.

Ἡ ἐντολή μου σὲ σᾶς εἶναι νὰ ἐξαπλώσετε τὴν Φιλίαν καὶ τὴν Ἀδελφωσύνην ἐπὶ τοῦ κόσμου ὁλοκλήρου.

—Χαίρετε! καὶ ὁ Θεὸς ἅς σᾶς εὐλογῆσῃ ὄλους!

Καὶ ἐνῶ εἰσήκωνε τὸ καπέλλο του, προσέθεσε μὲ φωνὴν πλήρη συγκινήσεως.

—God bless you!.—(Ὁ Θεὸς νὰ σᾶς εὐλογῆ!)

Ἐνῶ ὁ ἀρχηγὸς κατήρχετο ἀπὸ τὴν ἐξέδραν, δάσος ὁλόκληρον ἀπὸ καπέλλα καὶ κοντοὺς ἐρρίφθησαν εἰς τὸν ἄερα καὶ ὑπὸ ἀψίδα σχηματισθεῖσαν ἀπὸ ράβδους τοῦ Ἰακώβου, ἐπανήλθεν συνοδευόμενος, εἰς τὴν θέσιν του. Τότε ἠκούσθη ἀπὸ τὰ μεγάφωνα τὸ τραγοῦδι τοῦ Jamboree συνοδευόμενον ἀπὸ 30.000 στάματα, ἐνῶ ἀπὸ τὸ ὀπισθεν μέρος τοῦ Σταδίου, ἤκούοντο οἱ τριγμοὶ τῶν πυροτεχνημάτων.

Τὸ Jamboree εἶχε λάβει τέλος, τοῦλάχιστον αὐτὸ ἐνομίσαμεν, ἀλλὰ τὰ παιδιὰ δὲν εἶχαν τελειώσει. Ἄλλη μιὰ φορὰ καπέλλα καὶ κοντοὶ ἐπέταξαν εἰς τὸν ἄερα καὶ ζητωκραυγαὶ ἐξέσπασαν ὁλόγυρα. ΑΡΧΗΓΕ! ΑΡΧΗΓΕ! ΑΡΧΗΓΕ! φωνάζουν μὲ ὅλη τὴν δύναμι τῆς ψυχῆς των οἱ πρόσκοποι. Καὶ πάλιν ζητωκραυγαὶ διέσχισαν τὸν ἄερα καὶ ἔπειτα μὲ κραυγὰς, χειροκρατήματα καὶ τραγοῦδια, οἱ πρόσκοποι ἤρχισαν νὰ κενώνουν τὸ στάδιον.

Τὸ ὄν παγκόσμιον Jamboree εἶχε λήξει.
(Ἐκ τοῦ Jamboree—Post)

Ἄν μπορῆς νὰ ὀνειρεύεσαι μὰ χωρὶς ν' ἀφίνης τὰ ὀνειρά σου νὰ σὲ κυριεύουν....

Ἀγαπητέ μου,

Τὸ ἐξέχασες νομίζω, καὶ ὅμως τὸ εἶχες πάλι πρόσφατο. Ὁ τελευταῖος Πιγκουίνος τὸ ἔγραψε. Ὀνειρεύθης, ἐνόμισες τὸ ὄνειρον πραγματικότητα, καὶ ὅταν ἐπέρασαν ὅλα καὶ ἡ ἀλήθεια ἔδειξε τὸ πραγματικὸν παρὸν τότε γαυῖτος λύπην καὶ ἀγανάκησιν δι' ὅτι ἔχασες ἐνόμισες πὼς ὅλα γύρω σου ἄλλαξαν ὄχι διότι αὐτὸ ἔπρεπε νὰ γίνῃ, οὔτε διότι τὸ θέλησε ὁ Θεὸς ἀλλὰ γιατί ἐσὺ φταῖς. Πρόσεξε, αὐτὸ ποὺ σκέφθηκες εἶναι ἀδρικὸν καὶ ὠραῖον, ἀλλὰ ὄχι ὀρθόν.

Κοίταξε ὅμως, αὐτὸ θὰ σὲ βοηθήσῃ νὰ φθάσῃς εἰς τὴν πραγματικὴν ἀλήθειαν αὐτῆς τῆς ἱστορίας. Δὲν φταῖς διότι ἀπέτυχες, φταῖς διότι δὲν ἐσκέφθης ἀπὸ πρὶν ὅτι ἠμπορεῖς νὰ ἀποτύχῃς. Νὰ ὀνειρεύεσαι δὲν εἶναι κακόν, εἶναι πρὸ πάντων εὐχάριστον, ἀλλὰ μὴ ξεχνᾶς, ὅτι εἰς κάθε τι ὑπάρχει ἀρνητικὸν καὶ θετικόν. Μὴ θέλῃς νὰ βλέπῃς μόνον τὸ ἕνα, διότι εἶσι σ' ἀρέσει ἢ διότι ἔχεις ὑπέμετρον αὐτοπεποιθῆσιν. Δὲς καὶ τὰ δύο καὶ σὲ βεβαιῶ πὼς καὶ τὰ δύο εἶναι ἕξ ἴσου εὐχάριστα. Ἀλλὰ πρὸ πάντων αὐτὸς ὁ τρόπος εἶναι ὁ πλέον πρακτικὸς.

Ἐκεῖνος ποὺ ξεύρει νὰ ὀνειρεύεται πὼς μπορεῖ καὶ ν' ἀποτύχῃ, εἶναι ὁ μόνος ποὺ τὴν ἐπιτυχίαν του θὰ τὴν πάρῃ ὅπως πρέπει καὶ θὰ τὴν καταλάβῃ ὅπως καὶ ὅσο τῆς ἀξίζει.

Πρὶν τελειώσω πρέπει νὰ σοῦ πῶ πὼς τὸ λυπημένο σου ὕφος μὲ γέμισε χαρὰ, διότι κατὰλαβα πὼς ἤρχισες νὰ ὀνειρεύεσαι καὶ ἄλλας ἀποτυχίας. Ἀλλὰ πρόσεξε μὴ ξεχάσῃς νὰ ὀνειρεύθῃς τὴν εὐτυχία.

Μὲ ἀγάπην

Π.

ΕΙΔΗΣΕΙΣ

Τὴν Πέμπτην 9 Σεπτεμβρίου ἐτελέσθησαν οἱ γάμοι τοῦ Ἀκέλα τῆς Ἀγέλης Λυκοπούλων τῆς 3ης Ο. Α. Π. κ. Ἄλ. Σατάτσογλου μετὰ τῆς Ἀρχηγοῦ τῆς 2ας ὁμάδος Ὀδηγῶν Φ. Ζαφειροπούλου.

Εἰς τοὺς νεονύμφους εὐχόμεθα πᾶν καταθύμιον.

Ἐφέτος διὰ πρώτην φορὰν ἐτελέσθησαν εἰς τὴν Ἀλεξανδρούπολιν τῆς Θράκης προσκοπικοὶ κολυμβητικοὶ ἀγῶνες.

Τὰ ἀποτελέσματα παρέχουν μεγάλας ἐλπίδας διὰ τὸ μέλλον.

ΑΠΟ ΤΟ ΒΙΒΑΙΟΝ : WOLF CUBS ΤΗΣ ΣΕΙΡΑΣ GILCRAFT

ΤΟ ΟΝΕΙΡΟΝ ΕΝΟΣ ΛΥΚΟΠΟΥΛΟΥ

(Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγουμένου)

Ὁ Γιάννης ἔμεινε σκεπτικός· κι' ὅταν ἄρ-
χισαν νὰ κατεβαίνουν ἠρώτησε τὸν Ἀκέλα :

—Τί εἶναι αὐτὸ τὸ δάσος Ἀκέλα καὶ ποῦ
πᾶμε;

—Ἐ! Γιάννη ἔχουν ἀνοίξη κιόλα τὰ μάτια
σου τόσο πολύ; τὸ δάσος εἶναι ἡ Ζούγκλα τῶν
Λυκοπουλῶν μέσα εἰς τὴν ὁποίαν περιπλανή-
θηκες μαζί μου κάμποσον καιρό, ἀλλὰ ἀπὸ
τὴν ἡμέρα ποὺ ξεκίνησες διὰ τὴν περιοδείαν
σου μαζί μου ἐπήγαμε πάντοτε πρὸς τὴν ἰδίαν
διεύθυνσιν. Ὁ προσορισμός εἶναι ἡ χώρα τοῦ
Προσκοπισμοῦ.

Ὁ Γιάννης ἠρώτησε :

—Μήπως εἶναι ἐκεῖ ὅπου οἱ ἄλλοι ἐπῆγαν
πρὶν ἀπὸ ἡμᾶς καὶ μαζί μ' αὐτοὺς ὁ Πέτρος
ὁ παλιὸς Πρωτὸς τῆς ἑξάδος μου; Θυμοῦμαι
πῶς τὴν ἡμέραν ποὺ ἐφύγατε μαζί, μοῦ εἶχεν
εἰπῆ, ὅτι γρήγορα θὰ ἀνταμωθῶμεν.

—Με μεγάλην μου χαρὰν σοῦ λέγω—ἀ-
πῆντησεν ὁ Ἀκέλας—ὅτι σχεδὸν ὅλοι των εἶ-
ναι εἰς τὴν χώραν τοῦ Προσκοπισμοῦ ὅπου σή-
μερα ταξειδεύουμε Κάποτε, κάποτε, τοὺς βλέπω
ἐκεῖ καὶ τοὺς κτυπῶ φιλικὰ εἰς τὴν πλάτην·
ἔτσι ἐλπίζω νὰ σὲ βλέπω καὶ σένα, Γιάννη,
διότι πρέπει νὰ ξέρης πῶς πλησιάζομεν εἰς αὐ-
τὴν τὴν χώραν.

—Μὰ γιατί δὲν ἠμπορεῖτε νὰ μείντε πάν-
τοτε μαζί μου;

—Συχνὰ μοῦ ἔρχεται αὐτὴ ἡ ἐπιθυμία, ὡ-
μολόγησεν ὁ Ἀκέλας, ἀλλὰ τότε ποῖός θὰ βοη-
θήσῃ ὅλα αὐτὰ τὰ μικρὰ Λυκόπουλα τῆς Ζούγ-
κλας, ἐὰν ἐγὼ τὰ ἀφήσω;

Ὁ Γιάννης κούνησε τὸ κεφάλι του.

—Ἐχετε δίκαιον, πιστεύω πῶς πράγματι
χρειάζονται βοήθεια διὰ νὰ εὔρουν τὸν δρόμο
τους, διότι ἄλλοιῶς θὰ χαθοῦν, ὅπως θὰ χα-
νόμουν καὶ ἐγώ, ἐὰν δὲν εἴσθε σεῖς νὰ μᾶς μα-
ζέψετε· θὰ ἦταν βέβαια πολὺ ἀνιαρὸν χωρὶς
ἐσᾶς.

—Ἴσως εἰς τὴν ἀρχὴν νὰ στενοχωρηθῆς—
λέγει ὁ Ἀκέλας—νὰ ξέρης ὅμως, ὅτι ἀρκεῖ νὰ
φωναῖς « Ἀκέλα » καὶ θὰ ἔλθω ἀμέσως νὰ σοῦ
μιλήσω. Πάντως θὰ βρῆς ἐκεῖ τόσα πράγματα
νὰ κάνης καὶ θὰ γλεντᾷς τόσα πολὺ ὥστε γρή-
γορα θὰ αἰσθανθῆς ὡς νὰ ἦσο ἐκεῖ ἀπὸ καιρόν.

Σκέφου ὅτι ἐκεῖ θὰ συναντήσῃς ὅλους αὐτοὺς
ποὺ ἐφυγαν πρὶν ἀπὸ τὴν Ζούγκλα καὶ ὅτι
ἔτσι θὰ εὔρεθῆς μαζί μὲ παλινοὺς φίλους σου.

Αἰφνιδίως ὁ Γιάννης διέκρινε μεταξὺ τῶν
δένδρων φῶς καὶ ἐταράχθη διότι ὁ Ἀκέλας
τοῦ εἶχεν εἰπῆ ὅτι ἡ χώρα τοῦ Προσκοπισμοῦ
ἄρχιζε ἀκριβῶς ἐκεῖ ὅπου τελειώνει τὸ δάσος·
εἶδε τὸν Ἀκέλαν δίπλα του νὰ τοῦ ὀμιλῆ μὲ
τὸν τρόπο ποὺ ὀμιλεῖ πάντοτε ὁ Ἀκέλας ὡς
νὰ καταταλάβαινε ἀκριβῶς αὐτὸ ποὺ αἰσθάν-
νεται. Τοῦ ἔδειξε ἓνα σημεῖον εἰς τὸ δάσος ἀπὸ
ὅπου θὰ ἠμποροῦσε νὰ περάσῃ ὅποτε ἤθελε νὰ
συναντήσῃ τοὺς φίλους του τῆς Ζούγκλας καὶ
εἶπεν, ὅτι ὅλη ἡ Ἀγέλη καὶ ὁ ἴδιος ὁ Ἀκέλας
θὰ τὸν παρακολοῦθῆσιν εἰς τὸ ταξεῖδι του.

—Μὴ ξεχάσῃς ποτὲ Γιάννη : τὸ μονοπάτι
ποὺ ἠκολούθησεν εἰς τὴν Ζούγκλαν τῶν Λυκο-
πουλῶν ὀδηγεῖ πάντοτε εἰς ἰδίαν διεύθυνσιν
κατ' εὐθειαν εἰς τὴν χώραν τοῦ Προσκοπισμοῦ
καὶ ἀκόμη εἰς μίαν ἄλλην μεγαλειτέραν χώραν
ποὺ εὐρίσκεται πέραν ἀπ' αὐτήν. Τὸ μονοπάτι
αὐτὸ φαίνεται κάποτε ἀνόμοιον καὶ ἴσως περ-
νώντας το νὰ μὴ κάνης πάντοτε τὰ ἴδια πράγ-
ματα καὶ νὰ μὴν ἔχῃς πάντοτε τὰ ἴδια αἰσθή-
ματα, τὸ μονοπάτι ὅμως ὀδηγεῖ πάντοτε εἰς τὸ
ἴδιον μέρος. Εἶναι δύσκολον κάποτε δι' ἡμᾶς
νὰ ἰδοῦμεν ἀπὸ σήμερα ποὺ ἀκριβῶς πηγαινει,
ἀλλὰ σιγὰ-σιγὰ καὶ ὅσον περισσότερον προχω-
ρεῖς τὸ τέρμα του γίνεται πλέον φανερόν. Ἀ-
κολούθησε τὸ μονοπάτι διότι αὐτὸς εἶναι ὁ
δρόμος τοῦ Προσκοπισμοῦ ποὺ ἠκολούθησες
ἀπ' ὅτου ἔγινες Λυκόπουλο. Ἀκολούθησέ τον
εἰς ὅλην σου τὴν ζωὴν.

Ἐβγήκαν καὶ οἱ δυὸ μαζί ἀπὸ τὸ δάσος
καὶ ὁ Γιάννης διέκρινε ἓνα πολὺ μακρὸν δρό-
μον ὀπίσω ἀπὸ δάση καὶ ποταμοῦς, πέραν ἀπὸ
λόφους καὶ πεδιάδας. Ἐσταμάτησαν γιὰ ὀλίγον
καὶ ἐκύτταξαν· κοντὰ των ἦσαν μερικά παι-
διά μεγαλύτερα του. Μία μικρὴ συν-
τροφιά ἐμαγείρευε εἰς μίαν φωτιὰν εἰς τὸ ὕ-
παιθρον. Μερικοὶ ἄλλοι ἔστηναν μίαν γέφυραν
ἐπάνω εἰς ἓνα ρυάκι ποὺ ἔτρεχε μέσα ἀπὸ τὸ
δάσος. Μία ἄλλη παρῆα ἀνοίγε δρόμον συνέχει-
αν εἰς τὸ μονοπάτι, ὅπου ὁ Ἀκέλας καὶ ὁ
Γιάννης ἐστέκοντο γεμάτοι θαυμασμόν. Ὁ
Γιάννης ἐγούργωσε τὰ μάτια του : « Αὐτὸς ἐκεῖ
ποὺ βοηθεῖ νὰ φτιάξουν τὸ γεφύρι δὲν εἶναι ὁ
Πέτρος; » ἦτο πράγματι αὐτὸς « κυτιάζτε κου-

ΠΕΙΡΑΙΕΥΣ - ΙΤΕΑ - ΔΕΛΦΟΙ

Κυριακή απόγευμα. Μέσα εἰς τὸ πολυτελὲς ὑπερωκεάνειον τῆς γραμμῆς Κορινθιακοῦ «Αμ-βρακία» ὃ πεζοποροφιλόμουσοι καὶ 2 πεζοποροφιλομουσάκια βλέπομε μὲ μελαγχολία τὰ ἄσπρα μας καπέλλα, τὰ πρόσωπά μας καὶ ὅτι ἄλλο ἐκτεθειμένον νὰ ἀλλάξῃ σιγά—σιγά χρῶμα χάρις εἰς τὴν καπνιά ἐνὸς γειτονικοῦ πετρελαιοκινήτου καὶ εἰς τὸν ἀέρα πού τὴν φέρνει ἐπάνω μας. "Ὡρα ἀναχωρήσεως τοῦ πλοίου 6 μ. μ. Ἄλλὰ ἀναχώρησις 7.10'. Δὲν βαρύνεσαι. Οἱ ἐπιβάται τοῦ πλοίου—καμμιά ντουζίνα τὸ ὅλον.— εἴμεθα ἐν στενωῖ οἰκογενειακῷ κύκλῳ καὶ οὕτω κανεὶς δὲν παραπονεῖται. Ἐξω ἀπὸ τὸ λιμάνι φυσᾷ δυνατὰ καὶ κουνάει ἀρκετά. Φόβος καὶ τρόμος ἔχει καταλάβει μερικοὺς δυστυχεῖς στερεϊανοὺς τόσο πού ἕνας μᾶς παρακαλεῖ νὰ μὴ μετακινουῦμεθα διὰ νὰ μὴ γύρη τὸ τὸ πλοῖον.

Ὅλιγον ἀργότερα εἶτε ἀπὸ τὸν ἀέρα, εἶτε ἀπὸ τὸ κούνημα ὅλοι κατεβαίνουν.... εἰς τὰς καμπίνας των καὶ μένομεν μόνοι εἰς τὸ κατάστρωμα. Εἰς τὰς 8.30' ἐφάγαμεν ἐκτὸς ἀπὸ δύο οἱ ὅποιοι δὲν εἶχον ὄρεξι. Ἐπειτα ἐπέσαμεν στὸ ὕπνον. Ἐνα δύο ἐδήλωσαν ὅτι δὲν θὰ κοιμηθοῦν ἀλλὰ θὰ ρεμβάσουν. Καὶ τὸ κατῶρθωσαν. Μόνον πού τοὺς ἐκούρασε φαίνεται τὰ μάτια τὸ φῶς τοῦ φεγγαριοῦ, ὥστε ὅταν ἐξύπνησα καὶ τοὺς ἐπλησίασα, τοὺς εὐρῆκα νὰ τὰ ἔχουν κλειστά. Καὶ τόσο ἀπληρολημένοι ἦσαν μὲ τίς σκέψεις των, ὥστε ἀκόμα καὶ ὅταν ἐστάθηκα ἀπὸ πάνω των δὲν μὲ ἐκατάλαβαν. Τρεπίμιση τὸ πρωὶ ἄφιξις εἰς Ἰτέαν. Ξεκινάμε

νάει τὸ κατέλλο του, πῶς φαίνεται περίεργος μὲ τὴν νέαν αὐτὴν φανέλλαν, ἀλλὰ δὲν φαίνεται ἀκόμη μεγαλιτέρος, πλέον ἠλιοκαμένος καὶ χαρούμενος;» Κατόπιν ὁ Γιάννης εἶδε κάποιον πού τὸν εἶχε ξαναसानτήσῃ πολλάκις εἰς τὸ δάσος καὶ πού εἶχεν ἀρχίσει νὰ τὸν ἀγαπᾷ, νὰ τοὺς πλησιάσῃ. Μόλις ἐπλησίασεν ὁ Ἀκέλας τοῦ λέγει :

—Σοῦ παρουσιάζω τὸν Γιάννη· τὸν εἶχα μαζί μου εἰς τὸ δάσος ἀρκετὸν καιρόν, τώρα εἶναι ἔτοιμος νὰ ταξιδεύσῃ μακρύτερα, εἶναι ἀλήθεια, ὅτι θὰ λυπηθῶ πολὺ πού τὸν ἀποχωρίζομαι, ἀλλὰ θὰ εἶμαι πολὺ εὐχαριστημένος νὰ εἰξεύρω, ὅτι θὰ ταξιδεύῃ μαζί σου εἰς τὸν Προσκοπικὸν δρόμον.

(Συνέχεια εἰς τὸ ἐπόμενον)

ἀμέσως. Βαδίζομεν μέσα εἰς τὸν ἐλαιῶνα πού ἀρχίζει ἀπὸ τὴν Ἰτέα καὶ συνεχίζεται ἕως τὴν Ἄμφισα. Στρίψαμεν δεξιὰ. Ἀρχίζει ὁ ἀνήφορος καὶ εἰς τὰς 5 καὶ τέταρτο φθάσαμε εἰς τὸ Χρυσόν. Ὅταν ξεκινήσαμεν ἀπὸ ἐκεῖ εἶχε φέξει γιὰ καλά. Εὐτυχῶς μᾶς ἔδειξαν ἕνα μονοπάτι καὶ οὕτω ἐντὸς μιᾶς ὥρας εὐρέθημεν εἰς τοὺς Δελφοὺς. Ἐπήγαμε κατὰ τὴν Κασταλίαν. Ἐφάγαμεν γιὰ πρωὶ καὶ ἔπειτα ὀλίγον πῶς κάτω τὸ ρίχνομε στὸν ὕπνον. Θῆρια ἀντοχῆς τέλος πάντων αὐτοὶ πού καὶ εἰς τὸ πλοῖον ἐδήλωσαν ὅτι θεωροῦν τὸν ὕπνον κατώτερον ἑαυτῶν.

Καὶ τώρα δηλώνουν πῶς δὲν νυστάζουν. Ἄς εἶναι! Φαίνεται πῶς αὐτὴν τὴν φορὰν ὁ ἥλιος τοὺς ἠνάγκασε νὰ κλείσουν τὰ μάτια. Νὰ κοιμηθοῦν; Ὅχι δά! Ἄπλῶς ἔπεσαν σὰν ξεροὶ εἰς τὸν ὕπνον. Μιὰ στριγγὴ φωνὴ πού σοῦ τρουποῦσε τ' αὐτιά μᾶς τίναξε ἔξαφνα ἐπάνω. Πρὸς στιγμὴν ἐνόμισα ὅτι θὰ ἐσήμαινε ἡ δευτέρα παρουσία καὶ ἐστενοχωρήθηκα διότι μὲ εὐρίσκει κοιμώμενον ὅπως τὰς μωρὰς παρθένους καὶ διότι δὲν εἶχα πρόχειρη κοντὰ μου τὴν βοῦρτσα τῶν δοντιῶν γιὰ νὰ τὴν πάρω μαζί μου εἰς τὴν κόλασιν ἢ τὸν παράδεισον (θὰ προτιμοῦσα νὰ περάσω καὶ ἀπὸ τὰ δύο γιὰ λόγους ἐσωτερικοῦ τουρισμοῦ).

Καταλάβαμε ὅμως ὅτι ἐπρόκειτο περὶ μιᾶς φλογέρας—ὄπλου φοβεροῦ κατὰ τῆς ἡσυχίας τῶν εἰρηνικῶν ἀνθρώπων εἰς χέρια ἐνὸς γέρου, ὁ ὅποιος μόλις ἔβλεπε ξένον ἀρχίζε τὸν ἴδιο μονότονον σκοπὸ, ἕως ὅτου τὸ θῦμα διὰ νὰ γλυτώσῃ ἐπλήρωνε λύτρα ὑπὸ μορφήν ταλλήρου. Τὸ ἀπόγευμα βροχή. Εὐτυχῶς τὰ ἀντίσκηνα πού εἶχαμε στήσει μᾶς ἐπροφύλαξαν. Ἐπειτα ἐπίσκεψις ἀρχαιοτήτων. Δυστυχῶς ἐγὼ ἔμεινα εἰς τὰ ἀντίσκηνα καὶ δὲν ἠμπόρεσα νὰ ἀπολαύσω τὰ ἀρχαῖα μνημεῖα ἐξηγημένα μάλιστα μὲ γλαφυρὸν ὕψος ἀπὸ ἕναν τῶν ἡμετέρων, ὁ ὅποιος ἀφοῦ καθ' ὅλην τὴν διάρκειαν τῆς βροχῆς ἐτάραξε τὸν «Ὁδηγὸν τῆς Ἑλλάδος» καὶ ἕνα τεῦχος τοῦ Τουρισμοῦ ἔβγαλε ἀπὸ τὴν σύγκρισίν των σπουδαῖα συμπεράσματα, τὰ ὅποια δὲν παρέλειψε νὰ ἀνακοινώσῃ. Δὲν ἔμεινε πέτρα γιὰ πέτρα πού νὰ μὴ τῆς δώσῃ μίαν σημάσιαν. Παρ' ὀλίγον καὶ τὸ γέρο μὲ τὴν φλογερά τὸν παρουσίασε ὡς τὸν Ἀπόλλωνα μετεμψυχόμενον. Τὴν Τρίτην τὸ πρωὶ ἡμερῶματα δύο περίφημοι ἀλπινισταὶ ἐξεκίνησαν διὰ μὲν κοντινὴν κορυφὴν καὶ ἐκόντεψαν νὰ μᾶς γυρίσουν τὸ μεσημέρι ξυπόλυτοι διότι ἠθέλησαν

προτοῦ κατεβούν εἰς μίαν χαράδρα νὰ στείλουν πρὶν ὡς ἐμπροσθοφυλακὴν τὶς ἀρβύλες των καὶ ἔπειτα ἀπεδείχθη ὅτι δὲν ἤμποροῦσαν νὰ κατεβούν. Ἐν τῷ μεταξὺ ἡμεῖς οἱ κοινοὶ θνητοὶ ποῦ δὲν ἤμεθα συμμαθηταὶ εἰς τὰ νειῶτα μας μὲ τὸν Ἀπόλλωνα ὥστε νὰ ἐκδράμωμεν εἰς τὰς κορυφὰς ποῦ τὸν ἐξώρισαν διὰ νὰ τοῦ κάμωμεν ἐπίσκεψιν, εἶδαμεν νὰ γερμίζει ὁ τόπος ἀπὸ αὐτοκίνητα ποῦ ἄρχισαν ἀπὸ τὸ πρῶν νὰ καταφθάνουν ἀπὸ παντοῦ διὰ τὴν ἀπογευματινὴν συναυλίαν.

Καὶ ἄκουγαν τὰ αὐτιά μας κάτω ἀπὸ τὴν σκιάν τῶν Φαιδριάδων καὶ ἀπὸ ἀνθρώπους τῶν ὁποίων οἱ γονεῖς ἦσαν χωρὶς ἄλλο Ἕλληνες ὅλας τὰς γλώσσας τῆς Εὐρώπῃ, κάθε μίαν χωριστὰ καὶ καμμιὰ φορὰν καὶ τρεῖς μαζὺ, ἔκτος ἀπὸ τὴν Ἑλληνικὴν.

Διὰ τὴν ἀπογευματινὴν συναυλίαν δὲν θέλω νὰ ἐπαναλάβω τὰς φράσεις τῶν κριτικῶν τῶν ἡμερησίων ὁμιλῶν διὰ «μυσταγωγίαν» καὶ διὰ «προσκύνημα» ἐκεῖνο ποῦ μπορῶ μόνον νὰ πῶ εἶναι πῶς ὑπῆρξε δι' ἐμὲ μιὰ ψυχικὴ καὶ πνευματικὴ ἀνακούφισις καὶ ἀποταμίευμα νέων δυνάμεων.

Μετὰ τὴν συναυλίαν ὀλοταχῶς ἤρχισαμεν τὴν κάθοδον οἱ ὁ μεγάλοι. Τὰ δύο —ἀκία ἐπήγαν μὲ τὸ αὐτοκίνητον. Ξεκινήσαμεν εἰς τὰς 6.30 καὶ εἰς τὰς 9 ἤμεθα εἰς τὴν Ἰτέαν, ἀφοῦ ἔκἀναμεν δύο δεκαλέπτους πτάσεις. Ἦτο μιὰ θηριώδης πορεία πολὺ γρήγορη καὶ πειράξαμε τοὺς δύο ἄλπινιστάς, ὅτι μόλις θὰ φθάσωμεν εἰς τὸ πλοῖον θὰ πέσωμεν κάτω σὰν παντόφλες. (Ἡ ἔκφρασις ἀνῆκει εἰς τὸν ἕξ Ἀλεξανδρείας ἀδελφὸν ποῦ ἦτο μαζὶ μας καὶ μᾶς διηγεῖτο καὶ τὰ τοῦ Jamboree). Ὁ ἕνας πράγματι ἔπεσε μόλις ἐπεβιβάσθημεν—ἀφοῦ ἐφάγαμε—εἰς τὴν Λέσβον, τὸ πλοῖον μὲ ὁποῖον ἡ Ἑλληνικὴ Περικηγητικὴ Λέσχη εἶχε διοργανώσει ἕνα τετραήμερον ταξεῖδι. Φεῦ! δὲν ἦτο ὁμοῦς ὁ μόνος διότι καὶ ὁ δρᾶστης τῆς κοροϊδίας ὥσπου νὰ γυρίσωμε νὰ τοῦ ποῦμε καληνύκτα ἐκοιμήτο βαρεῖά.

Ἡ κομικοτραγικὴ ἐπιφορέσις τῆς ἐκδρομῆς αὐτῆς ἔγινε τὸ ἄλλο πρῶν εἰς τὸν Πειραιᾶ ποῦ ἕνας ἀπὸ μᾶς ἔτρεχε ὁ δυστυχὴς δι' εὐνοήτους λόγους νὰ ζητήσῃ καταφύγιον εἰς τὸ πρῶτον τυχὸν ξενοδογεῖον καὶ ἀποπεμφθεὶς ἀπὸ ἐκεῖ κατέφθασεν ἑξαλλος εἰς τὸν Ἡλεκτρικὸν Σταθμὸν ζητώντας δεξιὰ καὶ ἀριστερὰ τὴν πόρτα μὲ τὰ δύο ἀγγλικά γράμματα ἢ τοὺς τρεῖς ὁμοίους ἀριθμούς.

σ. δ.

ΠΡΟΣΚΟΠΙΚΟΙ ΑΓΩΝΕΣ ΙΣΤΙΟΠΛΟΪΑΣ

Μετὰ παραδειγματικῆς τάξεως ἐτελέσθησαν τὴν 19 λήγοντος μηνὸς εἰς τὸν Φαληρικὸν ὄρμον οἱ Γ' ἐτήσιοι ἀγῶνες ἱστιοπλοΐας μεταξὺ λέμβων Ἑλλήνων Ναυτοπροσκόπων, οἱ διοργανούμενοι ἀπὸ τριετίας ἐγκρίσει τοῦ Σώματος Προσκόπων ὑπὸ τῆς 3ης Ὁμάδος Ἀθηνῶν Ναυτοπροσκόπων. Οἱτοὶ συνίστανται ἐκ δύο ἀγωνισμάτων, τοῦ πρώτου 3 ναυτικῶν μιλιῶν, εἰς τὸ ὁποῖον δὲν μετέχουν καὶ αἱ λέμβοι τῆς ἀγωνοθέτιδος 3ης ὁμάδος Ἀθηνῶν, καὶ τοῦ δευτέρου ὁμοίως 3 ναυτικῶν μιλιῶν, εἰς τὸ ὁποῖον μετέχουν καὶ αἱ λέμβοι τῆς 3ης ὁμάδος καὶ ὁ ὁποῖος ἀφορᾷ τὴν ἀνάδειξιν τῆς κατὰ τὸ τρέχον ἔτος ταχύτερας λέμβου. Εἰς τοὺς ἀγῶνας τελεσθέντας ἐν κύκλῳ ναυτοπροσκοπικῶ μετέσχον 8 ὁμάδες διὰ 13 λέμβων, ἦτοι τῆς 15ης Πειραιῶς, τῆς 1ης Σαλαμῖνος, τῶν Ἀμπελικίων, τοῦ Νέου Φαλήρου, τῆς Καλλιθέας, τῆς 9ης Ἀθηνῶν, τῆς 16ης Ἀθηνῶν καὶ τῆς 3ης Ἀθηνῶν. Καὶ εἰς μὲν τὸ πρῶτον ἀγώνισμα πρώτη ἐτεράτισεν ἡ τῆς 9ης Ἀθηνῶν «Πελαργός», δευτέρα ἡ τῆς 15ης Πειραιῶς «Ὀνειρον» καὶ τρίτη ἡ τῆς 1ης ὁμάδος Σαλαμῖνος. Εἰς δὲ τὸν δεῦτερον ἀγώνισμα πρώτη ἡ τῆς 3ης ὁμάδος Ἀθηνῶν «Νίκη», δευτέρα ἡ τῆς αὐτῆς ὁμάδος «Μ. Μ.» μικρὰ λέμβος ναυπηγηθεῖσα ὑπὸ τῶν ναυτοπροσκόπων εἰς τὴν Π. Φαλήρῳ συνεργεῖον τῆς ὁμάδος, καὶ τρίτη ἡ τῆς 9ης Ἀθηνῶν «Πελαργός». Ἡ ἀγωνόδικος ἐπιτροπὴ ἀποτελουμένη ἀπὸ τοὺς τοπικοὺς ἐφόρους κ. κ. Μ. Σοφιανάν, Χορόν, Πολίτην καὶ τὸ μέλος ἐπιτροπῆς 3ης ὁμάδος κ. Κ. Καλυβίτην ἀπένειμεν ἐν τέλει εἰς τοὺς νικητὰς τὰ διπλώματα, μετάλλια καὶ τὸ ἐπαμειβόμενον ἔπαθλον, τὸ ἀθλοθετηθὲν ὑπὸ τοῦ κ. Μίνδλερ, εὐχρηθεῖσα εἰς τὰ καλὰ μας ναυτοπροσκοπικά τὴν καὶ εἰς τὸ μέλλον ἐπανόληψιν μετὰ τῆς αὐτῆς ἐπιτυχίας τῶν ἀγῶνων αὐτῶν, αἵτινες καθιερώθησαν πρὸς ἐνίσχυσιν τῶν μεταξὺ τῶν ναυτοπροσκόπων ἀδελφικῶν σχέσεων, καὶ εἰς τοὺς ὁποίους θὰ μετεῖχον καὶ αἱ τῶν ἄλλων παρὰ τῶν πόλεων ναυτοπροσκοπικαὶ ὁμάδες Σύρου, Ἡρακλείου, Θεσσαλονίκης κλπ. αἵτινες ὡς ἐδήλωσαν δὲν προσῆλθον λόγῳ τῆς δυσκολίας τῆς μεταφορᾶς τῶν λέμβων των.

ΑΝ ΕΙΣΑΙ ΠΕΡΙΕΡΓΟΣ

Εἰς τὰ νότια τῆς Ἰνδοκίνας, μέσα εἰς τὰς ἐκβολὰς τοῦ ποταμοῦ Σαϊγών, ἀπλώνεται μία ὁμώνυμος πόλις. Τὸ περιεργόν τῆς κλίμα καὶ αἱ πλέον περιεργοὶ τῆς συνήθειαι τὴν καθιστοῦν ἐνδιαφέρουσαν.

Τὸ κλίμα τῆς, θερμὸν καὶ σχεδὸν ἀμετάβλητον εἰς ὅλας τὰς ἐποχὰς τοῦ ἔτους, ἀποτελεῖ ἐξαίρεσιν ἀπὸ τὰ περίχωρα. Ὀλίγα μίλια μακρότερα αἰσθάνονται τὴν κλιματολογικὴν διαφορὰν. Ἐκεῖ εὐρίσκουν ψυχροτέραν τὴν ἀτμόσφαιραν, ὑγρασίαν καὶ περισσοτέραν ὁμίχλην.

Οἱ κάτοικοὶ τῆς ἐξυπνοῦν πρὸ τῆς ἀνατολῆς τοῦ ἡλίου ὄχι διότι θέλουν νὰ ἐργασθῶν, οὔτε διὰ νὰ θαυμάσουν τὴν φύσιν, ἀλλὰ διὰ νὰ προφθάσουν νὰ παίξουν τένις ἢ νὰ περιπατήσουν μετὰ τὸ κεφάλι γυμνόν. Διότι μόλις ἀνατεῖλει ὁ ἥλιος, ἀμέσως ὅλα τὰ κεφάλια στολίζονται μετὰ μίαν ἀχυρένιαν κάσκαν ποὺ δὲν θὰ ἀποχωρηθοῦν παρὰ τὸ βράδυ, ὅταν ὁ ἥλιος τελειώσῃ τὴν δουλειάν του ἐκεῖ καὶ πάῃ νὰ φέξῃ καὶ τὸν ὑπόλοιπον κόσμον.

Τὴν ἡμέραν ἡ ζωὴ εἶναι σχεδὸν ἀνυπόφορος. Τὰ κρούα λουτρὰ εἶναι πολὺ συχνὰ κατὰ τὸ διάστημα τῆς αὐτῆς ἡμέρας.

Ἡ πραγματικὴ ζωὴ ἀρχίζει τὸ ἀπόγευμα μετὰ τὴν ὄψιν. Μακρυνοὶ περίπατοι εἰς τὰς γύρω ριζοφυτείας. Ἐπισκέψεις εἰς τὸν ζυθολογικὸν κήπον ἀνάμεσα ἀπὸ τὰ πλέον περιεργὰ ζῶα, ἀπὸ τὰ πλέον ἡμερὰ ἕως εἰς τὰ πλέον ἄγρια ἀπὸ τὰ πλέον μικρὰ ἕως εἰς τὰ πλέον μεγάλα.

Ἐκδρομὰς εἰς τὴν Σολόν, τὴν κινεζικὴν πόλιν ποὺ μυρίζει ὄπιον ἢ εἰς τὴν κοιλάδα τῶν Μνημάτων τὸ ἀπέραντον ἀνώνυμον νεκροταφεῖον. Κι' ἐπειτα ἔρχεται τὸ βράδυ, τότε ποὺ ξετυλίγεται ἡ ζωὴ εἰς τὴν πλέον εὐχάριστον θερμοκρασίαν καὶ εἰς τὴν πλέον ὥραϊαν τῆς μορφῆν ὡς ἡ πλέον καλὴ ἱκανοποίησις διὰ τὴν φοβερὰν τροπικὴν ἡμέραν.

Ἐκ τὴν συλλογῇ τοῦ

Π.

ΑΝΑΜΝΗΣΕΙΣ

Σοῦ ἔτυχε ποτὲ νὰ φύγῃς μετὰ τὸ σκοτάδι καὶ νὰ ξημερωθῆς ψηλὰ πολὺ ψηλὰ σὲ μιὰ θεόρατη κορυφῇ.

Ἄν ναί, θὰ ἐνθυμηθῆς τὴν ὥραϊαν ἐκείνην στιγμὴν, ἂν ὄχι, φρόντισε νὰ τὴν ζήσῃς.

Ἡ νύκτα εἶναι ἡσυχὴ συνήθως. Ἄν μάλιστα δὲν ἔχει ἀέρα κάθε κρότος πνίγεται ἐκεῖ ποὺ γενιέται χωρὶς νὰ ταράξῃ τὸν ὕπνον ὀλόκληρου τοῦ κόσμου.

Εἰς τὴν ἔσοχὴν, ἀκοῦς μόνον τὰ βήματά σου, κι' ὅταν σταθῆς γιὰ νὰ κοιτάξῃς κάτι ἐξοφνιάζεσαι δι' ὅτι σὲ περιβάλλει καὶ θέλεις νὰ μορῆς νὰ περπατῆς σθόδουρα διὰ νὰ μὴ τὸ ξυπνήσῃς. Βρέθηκα κάποτε μέσα εἰς αὐτὴν τὴν ἡσυχίαν. Εἰς ἓνα βράχον ἀκίνητος ἐκοίταξα τὸ μέρος τοῦ ὀρίζοντος ποὺ ἐρόδιζε καὶ προσπαθοῦσα νὰ βάλω μέσα εἰς τὸ κεφάλι μου ὅλα αὐτὰ τὰ χρώματα ποὺ ἄλλαζαν, ποὺ ἂν καὶ τόσον διάφορα, ἦταν ὅμως τόσον ἀρμονικὰ μετὰ τὰ συνδεδεμένα.

Ἐξαφνα ἓνας ψίθυρος, ἓνα θρόϊσμα, ἓνα κελάτισμα ἠκούσθη, καὶ ἡ παλῆ ἡσυχία ἔφυγε διὰ νὰ ξανάλθῃ εἰς τὴν δύσιν.

Εἰς τὴν ἀρχὴν ὅλα μαζί, μετὰ ἀπὸ ὀλίγον ἔξωχρισαν καὶ ἡμπόρεσα νὰ διακρίνω τοῦ καθενὸς τὴν προέλευσιν.

Ἡ ἔσοχὴ ξυπνοῦσε καὶ μαζί τῆς ὅτι τὴν κατοικεῖ. Κι' ἐγὼ ποὺ ὡς τότε μετὰ κουμπωμένον τὸν ἐπενδύτη ὄνειρευόμουν, κι' ἐγὼ εὐπνήσα καὶ εἶδα πράγματα ἕως τότε ἀπαρατήρητα.

Μακρὰ, μέσα εἰς τὰ πράσινα λειβάδια, ἀνεφαίνετο ἓνα χωριὸ ἀπὸ ἓνα σύννεφο. Λὲς κι' ἔβγαζε τὸ σεντόνι του διὰ νὰ σηκωθῇ ἀπὸ τὸ κρεββάτι του, καὶ ἓνα—ἓνα διεκρίνοντο τὰ σπῆματα, τὰ καμπαναριὰ καὶ αἱ ἐκκλησίαι.

Τὸ ἀπέναντι βουνό, ποὺ ὡς τώρα ἦταν κόκκινο, ἄσπρισε καὶ μετ' ὀλίγον ἐφάνησαν ὅλα του αἱ λεπτομέρειαι. Ὅτι τὸ κατοικοῦσε ἐξύπνησε καὶ ἄρχισε τὴν καθημερινὴν τοῦ ζώην.

Ἀπὸ τὴν κοιλάδα ἀνέβη ἓνα βουητὸ ποὺ ἦτο τοῦ πρωῖνου ἢ ἀγγελία. Εἶχεν ἀνατεῖλλει. Δι' αὐτὸ καὶ ἐγὼ ἐσηκώθηκα καὶ ἐξηκολούθησα τὴν πορεία μου.

Π.

ΠΕΡΙΠΕΤΕΙΑΙ ΚΟΚΟΒΙΟΥ

Κοβιδὸς μικρὸς καὶ παχουλός, ἐρέμβωζε στὸν
 κι' ἕνας ροφὸς τὸν κύτταζε ἀπὸ τὸν βράχο ἐπάνω.
 Συλλογιζόταν ὁ κοβιδὸς καὶ ὄνειροπολοῦσε.
 μὲ λίγη καλὴ θέληση νὰ γένη τι μποροῦσε.
 Γιὰ κύττα μέσα του, ἔλεγε τὰ χάλια τοῦ κοσμάκι.
 Καὶ δὲν εἶναι μόνο αὐτὸ
 τὸ τόσο τὸ προσβλητικό.
 Ἐκεῖνο ποῦ φουχίζομαι καὶ γίνομε μαροῦτι
 εἶναι ποῦ λὲν πῶς ἔχουμε μυαλὸ οὔτε κουκοῦτσι.
 Ἄκουσε κεῖ ψυχοῦλα μου ὅποια ματαιότης
 νὰ ὁμιλοῦνε οὔτω πῶς περὶ προσωπικότης.
 Πᾶνε, λέρασαν οἱ καιροὶ
 ποῦ οἱ κοκοβιοὶ ἦσαν πετί.
 Ἄλλὰ βεβαίως τι νὰ πῆς; ὁ κόσμος κατεστράφη,
 μόνο τὰ λοῦσα βλέπουνε καὶ ποιὸς λεπτὰ θέ
 [ἄμμο,
 [νάχη.

Δὲν βλέπουν λίγο πιὸ βαθειὰ
 νὰ κρίνουνε πραγματικά!

Νομίζουμε πῶς ὅποιος φορεῖ
 καινούργιο ἕνα σακάκι
 κι' ὅποιος στὸ χέρι του κρατεῖ
 μικρὸ ἕνα μπαστουνάκι
 αὐτὸς ὁ δόλιος μοναχὸς
 εἶναι φωστήρ πραγματικός.

Γι' αὐτὸ κι' ἐγὼ ἀπεφάσισα,
 χωρὶς νὰ εἶναι ἀστεία,
 ἐντὸς ὀλίγου νὰ φανῶ
 ἐκεῖ εἰς τὰ Χαντεῖα.

Θὰ βάλω φράκο καὶ μαντιῶ
 πῖλ—ποῦλ ψιλὸ δυὸ μέτρα
 καὶ παπιγιὸν εἰς τὸ λαιμὸ
 κι' ὦραϊα μανικέτια.

Γαντάκια ἄσπρα θὰ φορῶ
 παποῦτσι σαρκινάκι
 τσιμποῦκι μέγα θὰ κρατῶ
 καὶ ὦραϊο μπαστουνάκι.

Πᾶνε εἶπαμε οἱ καιροὶ
 ποῦ οἱ κοκοβιοὶ ἦσαν πετί.

Μονὸκλ πάντα θὰ φορῶ
 βιβλία θὰ διαβάζω
 καὶ στοῦ Γιανᾶκη τὴν πατισερί
 θὰ περιδιαβάζω.

Καὶ πότε πότε κουνιστὸ
 κοντὰ στὶς φυκιαδοῦλες
 περνῶ γιὰ νὰ μὲ βλέπουνε
 οἱ κοκοβιοποῦλες».

Αὐτὰ σκεπτόταν ὁ κοβιδὸς
 καὶ ἐψυθίριζε ὁ ῥοφός:

«Γιὰ κύττα τύχη μὲ οὐρά,
 τὶ φῖνο μεζεδάκι;
 ποῦ θὰ μασήσω τώρα δὰ
 τὸ κοκοβιουδάκι».
 Καὶ μιὰ καὶ δυὸ ὄρμα ἔμπρὸς
 ἀκολουθεῖ μιὰ πάλη
 καὶ βρίσκουμε ὕστερα τὸν κοβιδὸς
 νὰ ἔχη μαῦρο χάλι.
 Δυὸ παιδάκια λείπανε
 γιὰ νᾶναι ὁ τάλας πλήρης
 ἔτσι ὥστε ἔμεινε
 ἡμέρας ὀκτὼ κληνῆρης.
 Παρῆλθεν τὸ ἐπεισόδιο
 παρῆλθεν καὶ ὁ χρόνος
 μὰ ὅμως οἱ φίλοι, κοκοβιοὶ
 μένουνε πάντοτε μικροὶ
 μὰ καὶ κουτοὶ συγρόνας

Σημ. Ἴνα μὴ τελείως τὸ γόητρον τῶν κο-
 κοβιδῶν καταπέση καὶ πρὸς ἄρσιν πάσης παρε-
 ξηγήσεως σημειοῦμεν ἰδιαιτέρως ὅτι ὁ κοκο-
 βιδὸς εἶναι θαυμασῖος βραστός καὶ μάλιστα ἦ-
 ταν εἶναι ἀνυπόμεινος. Εὐδοκιμεῖ ἰδιαιτέρως εἰς
 τὴν Μάυρην Θάλασσαν ὅπου παραδόξως γίνε-
 ται καὶ μιὰ ὀκτὸ εἰς τὸ βάρος.

Σιωπῶ

ΤΟ ΣΠΗΛΑΙΟΝ ΤΩΝ ΑΔΑΜΑΝΤΩΝ

Εἰς τὸν Εἰρηνικὸν Ὀκεανὸν ὑπάρχουν νῆ-
 σοι ὀλόκληροι αἰτίνες προέρχονται ἀπὸ τὰ κο-
 ράλια. Αὐτὰ εἶναι μικρὰ ζῶα, θαλάσσια τὰ ὑ-
 ποῖα ζοῦν κατ' ἀποικίας καὶ ἀναπτύσσονται
 πολὺ ταχέως καὶ τόσον ὥστε νὰ δύνανται εἰς
 μικρὸν ἀναλόγως διάστημα νὰ δημιουργοῦν ὀ-
 λοκλήρους νησίδας. Φυσικὰ κατὰ τὴν ταχεῖαν
 ταύτην ἀνάπτυξιν παραμένουν μεγάλα ὑπόγεια
 σπήλαια, τὰ πλέον ἐνδιαφέροντα δημιουργή-
 ματα τῶν θαλασσιῶν αὐτῶν ζώων. Πάρα κά-
 τω θὰ διαβάσης τὴν περιγραφὴ ἐνὸς τέτοιου
 σπηλαίου ληφθεῖσαν ἀπὸ ἀφηγήσεις ναυαγῶν
 καὶ ἐξερευνητῶν τῶν ἐνδιαφερόντων αὐτῶν ἀ-
 γνώστων.

Τὸ ὀνομάσαμε σπήλαιον τῶν ἀδαμάντων
 διότι αὐτὴ ἦτο ἡ πρώτη μας ἐντύπωσις. Μόλις
 ἀνάψαμε τὴν λαμπάδα μας αἱ σταγόνας τῆς ὑ-
 γρασίας ἔλαμψαν ὡς ἀδάμαντες ἀληθινοί. Τὸ
 σπήλαιον εἶχε μῆκος περίπου 5 μέτρων καὶ
 ὕψος 3 μέτρων.

Ἦτο σπήλαιον κοραλιογενοῦς κατασκευῆς;
 στολισμένον μὲ λαμπροὺς κύονας τῆς αὐτῆς
 προελεύσεως; μὲ ὦραϊοὺς σταλακτίτας ἀγγίζον-
 τος σχεδὸν τοὺς ἀντιστοίχους σταλαγμίτας των,

μερικοί μάλιστα ἦσαν ἠνωμένοι καὶ ἐσχημάτιζον περιέργους λαμπρούς, στιλπνοὺς καὶ διαφανεῖς κύονας.

Τὸ δάπεδον ἀπετελεῖτο ἀπὸ τὸ αὐτὸ ὑλικὸν καὶ παρουσίαζε πτυχὰς ὁμοιοζούσας πρὸς τὸ κῦμα τῆς θαλάσσης. Στοιὰ ἀνοίγονται εἰς τὰ πλάγια ὀδηγοῦσαι εἰς ἰδίᾳς φύσεως αἰθούσας αἰτίνες ὑπὸ τὸ ἀμυδρὸν φῶς τῆς λαμπάδος μας ἐλάμβανον μυστηριώδη μορφήν.

Τὴν ἀπόλυτον ἐπικρατοῦσαν ἠσυχίαν ἐτάρασσαν μόνον ὁ ρυθμικὸς κρότος τῶν ἐκ τῆς ὀροφῆς πιπτόντων σταγόνων. Καὶ ὅλοι μαζὺ αὐτοὶ οἱ θόρυβοι ἔδιδον ἁρμονίαν μουσικῆν.

Ἄπὸ τὴν συλλογὴ τοῦ
Π

ΕΝΑΣ ΕΞΥΠΝΟΣ ΧΑΙΡΕΤΙΣΜΟΣ

Ἄ-κ. Κ. Ποπαθωμᾶς εἶναι ἀπὸ 25 ἐτῶν ἀντιπρόσωπος μᾶς βιομηχανικῆς ἐταιρείας καὶ πάντοτε ὅπου καὶ ἂν πάη φορεῖ ψηλὸ καπέλλο, λευκὴ γραβάτα καὶ ἕναν καλογιαλισμένο χαρτοφύλακα.

Ὁ κόσμος εἰς τὸν δρόμον τὸν χαιρετᾷ μὲ σεβασμὸ νομίζοντας ὅτι πρόκειται περὶ ὑψηλοῦ προσώπου καὶ ὅπου καὶ νὰ πάη, πάντα ἔχει τὴν καλλίτερη θέση χάρις στὴν περιβολή του.

Ὁ κ. Ποπαθωμᾶς χαμογελᾷ βλέποντας ὅλα αὐτὰ τὰ λάθη ἀλλὰ δὲν κρύβει ὅτι τοῦ ἀρέσουν. Καὶ μάλιστα διὰ ὅτι τοῦ συνέβη προχθές, νομίζω ὅτι εἶναι κατενθουσιασμένος.

Ἐπρόκειτο νὰ πάρη τὸ τραῖνο πού θὰ τὸν μετέφερε εἰς τὴν πρωτεύουσα, ἀλλὰ μιὰ ἀναποδιά τὸν ἀργοπόρησε τόσο πού ὅταν ἔφθασε στὸν σταθμὸ τὸ τραῖνο ξεκινούσε. Χονδρὸς ὅπως ἦτο δὲν μποροῦσε νὰ τρέξη διὰ ν' ἀνεβῆ καὶ ποιῶν τὴν ἀνάγκην φιλοτιμίαν ἐπροθυμοποιήθη νὰ χαιρετήσῃ τὸν μηχανοδηγόν, πού ἐκείνη τὴν ὥρα περνοῦσε μὲ τὴν μηχανή του, βγάζοντάς του τὸν ὑψηλὸν του πῖλον.

Αὐτὸς νομίζοντας ὅτι ἐπρόκειτο περὶ τοῦ βουλευτοῦ τῆς περιφερείας σταμάτησε τὸ τραῖνο γιὰ νὰ τὸν περιμένῃ.

«Κύριε διευθυντά, εἶπε, μίαν ὥραν ἀργότερον, ἢ περιεργός μου περιβολή μὲ ἔκαμε τὰ εἶμαι τακτικὸς εἰς τὴν ὥρα μου».

Γελοῖος

ΑΙ ΕΓΧΡΩΜΟΙ ΕΙΚΟΝΕΣ

Ὅλοι ξεύρετε ὅτι ἂν ἐνώσωμεν κυανοῦν καὶ ἐρυθρὸν χρῶμα λαμβάνομεν ἕνα σύνολον ἰῶδες. Κίτρινον καὶ κυανοῦν μᾶς δίδουν πράσινον κλπ.

Οἱ ζωγράφοι θὰ σᾶς ἐξηγήσουν ὅτι θεωρητικῶς, ἡμπορεῖ κανεὶς, μὲ 3 χρώματα, ὀνομαζόμενα βασικά καὶ τὰ ὅποια εἶναι τὸ κίτρινον, τὸ ἐρυθρὸν καὶ τὸ κυανοῦν, νὰ σχηματίσῃ ὅλας τὰς δυνατὰς χρώσεις.

Εἰδέτε τώρα τὰς ἐγχρώμους εἰκόνας τῶν διαφόρων ἐφημερίδων. Θὰ διακρίνετε ὅτι ἀποτελοῦνται ἀπὸ τὰ 3 βασικά χρώματα.

Μένει νὰ μάθωμεν πῶς κατορθώνουν νὰ τὰ τοποθετοῦν εἰς τὴν κανονικὴν των θέσιν.

Ὅχι βέβαια μὲ τὰ χέρια. Ἡ ἐγχρωμὸς τύπωσις γίνεται τελείως μηχανικᾶ.

Πρῶτο φωτογραφίζουσι τὸ σχέδιον πού ἔκαμεν ὁ καλλιτέχνης. Κατόπιν βγάζουσι 3 φωτογραφικὰς πλάκες, 1 πού νὰ περιέχῃ τὰ σχέδια πού θὰ τυπωθοῦν μὲ κόκκινον, δευτέραν ἐκεῖνα πού θὰ τυπωθοῦν μὲ κίτρινον καὶ τρίτην ἐκεῖνα πού θὰ τυπωθοῦν μὲ κυανοῦν.

Ἄς υποθέσωμεν ὅτι ἕν ἀντικείμενον ἔχει χρῶμα ἰῶδες, θὰ εὐρίσκεται εἰς τὴν κυανὴν καὶ τὴν ἐρυθρὰν πλάκα. Ἄν ἔχῃ χρῶμα πράσινον θὰ ὑπάρχῃ εἰς τὴν κυανὴν καὶ τὴν κίτρινην πλάκαν.

Κατόπιν δι' ἐπιδράσεως ἐπὶ μιᾶς πλακὸς ψευδαργύρου (τσιγκου) διὰ διαφόρων ὀξέων κατορθώνουν νὰ τὴν σκαλίσουν κατὰ τοιοῦτον τρόπον ὥστε τὰ μέρη πού πρόκειται νὰ τυπωθοῦν, νὰ ἔξέχουν καὶ ἐκεῖνα πού δὲ θὰ τυπωθοῦν ν' ἀποτελοῦν εἰσοχάς. Τώρα δὲν μένει πλέον παρὰ νὰ τοποθετηθοῦν αἱ πλάκες αὐταὶ τοῦ ψευδαργύρου (πού λέγονται στερεοτύπος πλάξ cliché).

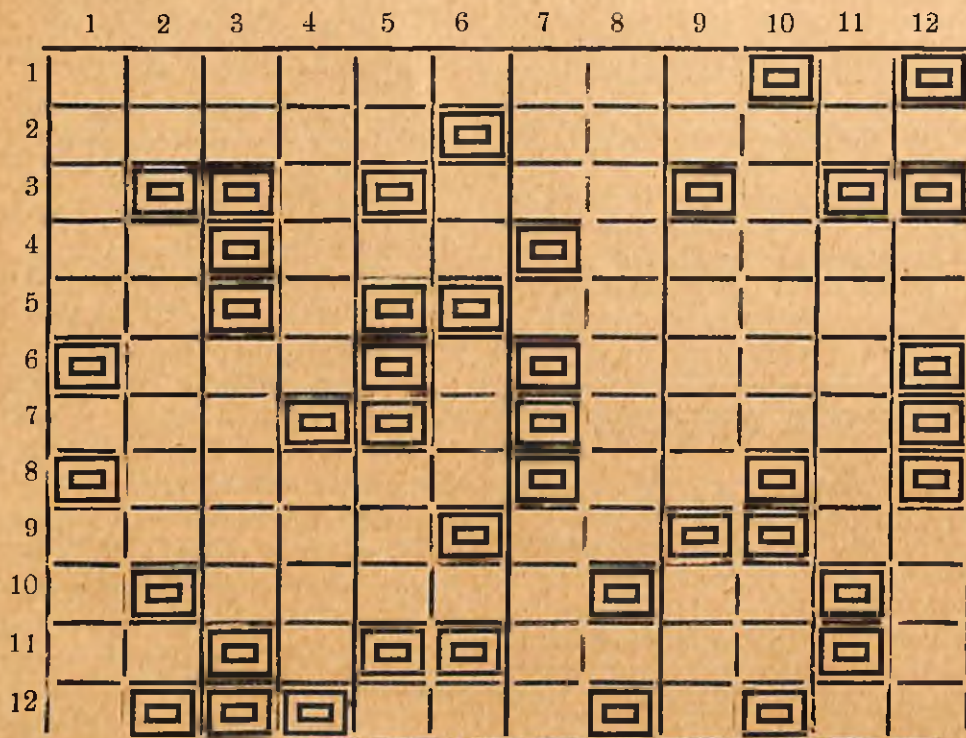
Ἡ τοποθέτησις αὐτῆ εἶναι δύσκολος διότι πρέπει νὰ γίνῃ μὲ μεγάλην προσοχὴν καὶ ἀπαιτεῖ πολλὰς δοκιμὰς πρὶν γίνῃ ἡ ὀριστικὴ ἐκτύπωσις.

Ὅστε βλέπετε ἢ τυπωτικὴ δὲν ἔχει ἀνάγκην ἰσχυρῶν μυνόνων ἀλλὰ προσοχῆς καὶ ἐπίδειξιότητος.

Ὁ Εἰδικὸς

ΣΤΑΥΡΟΛΕΞΟΝ

ΟΡΙΖΟΝΤΙΟΣ :

- 1) Ήθελαν ν' ανταλλάξουν την ζωήν της με τον ούριο άνεμο.
- 2) Πικρότατον αλλά και γλυκύτερον εις τους επιδιώκοντας την νίκην.
- 3) Τρία γράμματα σχηματίζοντα μουσικήν νόταν.
- 4) Πρὸς κατευνασμένον σὲ συμβουλεύουν νὰ καθίσας σὰ δικά σου. Μαζὺ μὲ ἄλλο ρῆμα σημαίνει ἐκτραχηλισμόν. Οὐδέποτε εὐχόμεθα τὴν παρουσίαν του (κλητικῆ).
- 5) ... εἶπαξ. Συνήθως εἶναι κατάλευκος και παρομοιώδης γιὰ τὴν βουλημία του.
- 6) Ἀναγραμματισμὸς προσαγορεύσας ἐστεμμένον εις τὴν γαλλικὴν. Πέρνον οἱ ἄλται (ἀναγραμματισμός).
- 7) Γεωγραφικὴ λέξις ἀποτελοῦσα τὸ τέλος ἄλλης λέξεως και ἔχουσα τὴν αὐτὴν σημασίαν. Νὰ μὴ... (κατὰ εἰς τὴν δημοτικὴν).
- 8) Ὁ δεικτὴς. Ἄρχ. ἀντωνυμία (αἰτιατ)
- 9) Μεγαλύτερον ἢ μικρότερον ἄλλου. Εἰς τὴν ἀποκάλυψιν σημαίνει τὴν ἀρχήν, τὸ τέλος και τὸ πᾶν (ἀναγραμματισμός). Ἄρθρον.
- 10) Δίδεται εἰς τετράποδα εὐγενῆ και ὑπομονητικά. Πόλις τῆς Πενσυλβανίας.
- 11) Ἄρθρον. Ἐκφράζει διασταγμόν, ἐπίσης σημαίνει γόηγορα (ἀρχ.).
- 12) Ἐπιφώνημα περιφρονητικόν. Ἐγκλιτικόν.

ΚΑΘΕΙΩΣ :

- 1) Συμβολίζει ἐντιμον ἐργασίαν. Δὴν τὸ ἔχουν μόνον οἱ φιλόμουσοι.
- 2) Νότα. Ἄγνωστον τί μᾶς ἐπιφυλάσσει.
- 3) Γνωστὴ μικρὰ γαλλικὴ μεσογειακὴ νῆσος. Προ ὑποβάται ἀσθένειαν.
- 4) Στόχος τῶν πυγμάχων Ἄψέφημα προσφιλὲς εἰς Ἄγγλους και Κινέζους.
- 5) Δύο φωνήεντα. Τὸ ἔμβλημα τῆς μετριοπροσύνης.
- 6) Ἄρθρον. Ἐπάρχουν τρία εἶδη και εὐρίσκονται εἰς τὰ παλαιὰ σπῆτια, εἰς τοὺς ρωμαίους ἀνθρώπους και εἰς τὴν θάλασσαν.
- 7) Νὰ εἶσαι. Ἐπίρρημα.
- 8) Τὰ ζῶα εἶναι πολὺ ἱκανώτερα εἰς αὐτὴν ἀπὸ τὸν ἀνθρώπον.
- 9) Δύο φωνήεντα. Ἐνφ ὁ ἀδελφός του συνομιλεῖ με τὸν Θεόν, αὐτὸς πρόστρεπε τὸν λαόν εἰς τὴν εἰδωλολατρείαν. Σπανίζει εἰς τὸ λεξιλόγιον τῶν κολάκων.
- 10) Φιλάνθρωπος ἐπιστήμων. Νότα.
- 11) Δύο γράμματα ἀπὸ τὴν λέξιν ΝΟΤΑ. Λαμβάνεται συνήθως μετὰ τὸν ἦπνον.
- 12) Εἰς Ἐιρωνικὴ ἐπιγραφὴ ἀναρτηθεῖσα ὑπὲρ τὴν κεφαλὴν ἐκτελειωθέντος Βασίλειος.

ΩΣΩΩΩΩΩΩΩΩ

ΤΟ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑ
Π. ΚΟΥΤΣΟΓΙΑΝΝΗ

ΕΧΕΙ ΠΛΟΥΣΙΑΝ ΣΥΛΛΟΓΗΝ
ΟΛΩΝ ΤΩΝ ΠΡΟΣΚΟΠΙΚΩΝ ΕΙΔΩΝ
ΣΤΟΛΗΣ ΚΑΙ ΙΜΑΤΙΣΜΟΥ
ΑΙΟΛΟΥ 19

ΩΣΩΩΩΩΩΩΩΩ

Στοῦ :

ΠΑΝΑΓΑΚΟΥ ΚΑΙ ΨΙΜΑΡΑ
ΕΡΜΟΥ 52

Θὰ βρῆτε κάλτσες διὰ :
Ναυτοπροσκόπους, προσκόπους, κυ-
νηγούς καὶ διὰ πᾶν εἶδος σπέρ.

ΔΙΑΔΙΔΟΝΤΕΣ ΤΟΝ

ΠΙΓΚΟΥΪΝΟΝ

ΒΟΗΘΕΙΤΕ ΕΑΥΤΟΥΣ

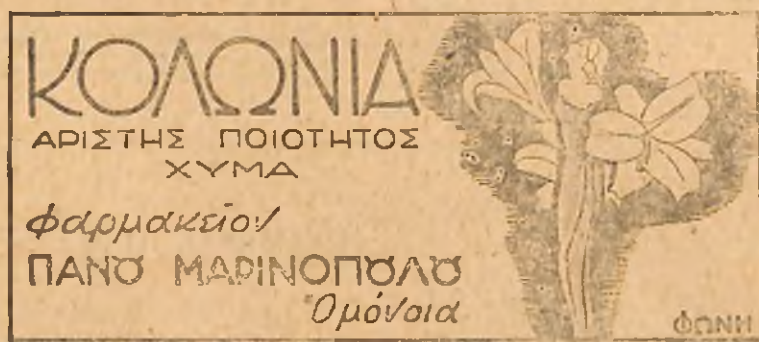
DENTEX

ΟΔΟΝΤΟΚΡΕΜΑ ΚΑΙ ΥΓΡΟΝ

Λευκαίνει τὰ δόντια.- Τονώνει τὰ ούλα.- Θε-
ραπεύει τὰς ἄφθας καὶ τὰ ἔλκη τοῦ Στόμα-
τος, τὰς οὐλίτιδας καὶ στοματίτιδας.

REL-FIX

Καθαρίζει καλλωπίζει τὰ μαλλιά Θεραπεύει
τὴν τριχόπτωσιν ἐξαλείφει τὴν πιτυρίασιν.

ΦΑΡΜΑΚΕΙΟΝ
ΠΑΝΟΥ Α. ΜΑΡΙΝΟΠΟΥΛΟΥ
ΟΜΟΝΟΙΑ — ΑΘΗΝΑΙ